

‘ಅವಳು’ ಧಾರಾವಾಹಿಯ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ

ಮರೆಯಬಹುದು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರೊಬ್ಬರು— ‘ಇದೊಂಥರಾ ಹೈವೇಯಲ್ಲಿ ವಾಹನ ಓಡಿಸುವಾಗ ಪಕ್ಕದ ಲೇನ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಕುತೂಹಲ ಗೆಲ್ಲುತ್ತದಲ್ಲ. ನಾವೊಮ್ಮೆ ಅದೇನು ಎಂದು ನೋಡುತ್ತೇವಲ್ಲಾ... ಅದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಟಿಪಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೋಡ್ಲೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಪ್ರತಿಮಾತ್ಮಕ ಮಾತು ಸೋಜಿಗ ಹುಟ್ಟಿಸಿತು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನೀವೂ ಗಮನಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ಯಾವುದೋ ಸೇತುವೆಗೆ ಅಥವಾ ಕಮರಿಗೆ ಯಾವುದೋ ವಾಹನ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಜನ ಗುಂಪು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ರಸ್ತೆಯ ಎರಡೂ ಬದಿಗೆ ವಾಹನಗಳು ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡುವವರು ಆ ಅಪಘಾತವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಕಫೋಲಕಲ್ಪಿತ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ತಾನು ಹೇಗೆ ಇಂತಹ ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕದ ಹಾಗೆ ವಾಹನ ಚಲಾಯಿಸುವೆ ಎಂಬ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲದೆ ಅಪಘಾತದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಗೆ ನೋಡುವಾಗ ಅವರು ಅಪಘಾತವನ್ನು ಖಂಡಿತ ಆನಂದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರ ಸುಪ್ತಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಆ ಘಟನೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಬಗೆಯ ಹಿಂದೆ ಇರಬಹುದಾದ ಭಾವವೇ ಅವರು ಸ್ವತಃ ಬಯ್ಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಲು ಸಹ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಎರಡು ಪ್ರಧಾನ ವಾಹಿನಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಪರಾಧ ಕುರಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹುದೇ ಭಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ‘ಅಪಸವ್ಯ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆಯಷ್ಟೇ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯೂ ಇತ್ತು. ಅಂದರೆ, ನ್ಯೂಟನ್ ಪ್ರಮೇಯದ ಹಾಗೆ— ಬಯ್ಯು ಕ ಮತ್ತು ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಎಂಬುದು ಸಮಾನ ಪ್ರಮಾಣದ್ದು ಎನ್ನಬಹುದೇ?

ವೈರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಮಜ

ಎಲ್ಲಾ ನೋಡುಗರೂ ಸಹ ಇದೇ ಬಗೆಯ ಅಳುಕಿನ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಲ್ಲ. ಹಲವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಜ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನು ‘ವೈರುಧ್ಯದ ಆನಂದಿಗಳು’ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂತಹವರನ್ನು ‘ಹಿಪ್‌ಸರ್ ವ್ಯೂವರ್ಸ್’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ನೋಡುಗರಿಗೆ ತಾವು ನೋಡಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಗೆಳೆಯರ ಜೊತೆಗೆ ಕೂತು